

Publicatie

Auteurs: R.T. Wiegerink
Verschenen in: Belastingblad 2026/121
Datum: Februari 2026
Titel: Tegen aanvullende uitspraak met beslissing op verzoek om vergoeding van immateriële schade staat een zelfstandig rechtsmiddel open

HOGE RAAD

6 februari 2026, nr. 24/04454

(Mrs. M.W.C. Feteris, M.T. Boerlage, A.E.H.
van der Voort Maarschalk)
m.nt. R.T. Wiegerink

ECLI:NL:HR:2026:200

**Tegen een aanvullende uitspraak
waarbij het Hof alsnog beslist op een
verzoek om vergoeding van immateriële
schade staat een zelfstandig
rechtsmiddel open.**

Arrest

in de zaak van
[X] (hierna: belanghebbende)
tegen

1. de STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN
2. de STAAT (de MINISTER VAN JUSTITIE EN VEILIGHEID)

op het beroep in cassatie tegen de uitspraken van het Gerechtshof 's-Hertogenbosch van 30 oktober 2024 en van 18 december 2024, nrs. 21/1566 en 21/1567¹, op het hoger beroep van belanghebbende tegen een uitspraak van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant (nrs. BRE 20/4769 en 20/4770) betreffende de aan belanghebbende voor de jaren 2015 en 2016 opgelegde aanslagen in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen en een verzoek van belanghebbende om schadevergoeding op grond van artikel 8:73 Awb.

1. Geding in cassatie

Belanghebbende heeft tegen de uitspraak van het Hof beroep in cassatie ingesteld. Het

beroepschrift in cassatie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit. Zowel de Staatssecretaris, vertegenwoordigd door [P1] als de Minister van Justitie en Veiligheid, vertegenwoordigd door [P2], heeft een verweerschrift ingediend. Belanghebbende heeft afzonderlijke conclusies van repliek ingediend. De Advocaat-Generaal R.J. Koopman heeft op 14 november 2025 geconcludeerd tot gegrondverklaring van het beroep in cassatie.² Belanghebbende heeft schriftelijk op de conclusie gereageerd.

2. Uitgangspunten in cassatie

2.1
Bij uitspraak van 30 oktober 2024 heeft het Hof het hoger beroep van belanghebbende ongegrond verklaard.

2.2
Bij brief van 8 november 2024 heeft belanghebbende aan het Hof geschreven dat het niet is ingegaan op zijn verzoek om vergoeding van immateriële schade.

2.3
In zijn uitspraak van 18 december 2024 (hierna: de hersteluitspraak) heeft het Hof zijn uitspraak van 30 oktober 2024 verbeterd, alsnog op dit verzoek beslist en de Staat veroordeeld aan belanghebbende een vergoeding voor immateriële schade en een proceskostenvergoeding te betalen. Het Hof heeft de Inspecteur in die uitspraak niet opgedragen het bij het Hof betaalde griffierecht aan belanghebbende te vergoeden.

3. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep in cassatie voor zover dat is gericht tegen de hersteluitspraak

¹ ECLI:NL:GHSHE:2024:3396 en ECLI:NL:GHSHE:2024:4068.

² ECLI:NL:PHR:2025:1215.

In zijn uitspraak van 30 oktober 2024 heeft het Hof verzuimd te beslissen op het verzoek van belanghebbende om toekenning van een vergoeding voor immateriële schade en proceskosten. Bij de hersteluitspraak heeft het Hof die fout hersteld, en zijn uitspraak van 30 oktober 2024 op die punten aangevuld. Het Hof was daartoe bevoegd en ook verplicht (vgl. artikel 32 Rv). Tegen een dergelijke uitspraak staat zelfstandig cassatieberoep open.³ Het cassatieberoep is daarom ook ontvankelijk voor zover het is gericht tegen de hersteluitspraak.

4. Beoordeling van de klachten

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraken van het Hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraken. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81, lid 1, van de Wet op de rechterlijke organisatie).

5. Proceskosten

De Hoge Raad ziet geen aanleiding voor een veroordeling in de proceskosten.

6. Verzoek om schadevergoeding

Belanghebbende heeft in cassatie verzocht om schadevergoeding. De Hoge Raad merkt dit aan als een verzoek om schadevergoeding als bedoeld in artikel 8:73 Awb. Zo'n verzoek kan, gelet op het bepaalde in artikel 29 AWR, niet voor het eerst in cassatie worden gedaan. Het verzoek moet daarom worden afgewezen.

7. Beslissing

De Hoge Raad:

- verklaart het beroep in cassatie ongegrond, en
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Noot

Belanghebbende heeft geconstateerd dat het hof in zijn uitspraak niet is ingegaan op zijn verzoek om vergoeding van immateriële schade. Vervolgens heeft het hof een door de Hoge Raad enigszins ongelukkig als hersteluitspraak aangeduide uitspraak gedaan waarin dat verzoek alsnog is behandeld. Belanghebbende stelt cassatieberoep in tegen de hersteluitspraak. De Hoge Raad beslist terecht dat tegen de hersteluitspraak cassatieberoep openstaat. Interessant is dat de Hoge Raad daarbij verwijst naar art. 32 Wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Rv). Die bepaling bevat een regeling voor civiele procedures die inhoudt dat als in een uitspraak geen beslissing is genomen over een deel van het gevorderde, de rechter zijn uitspraak op verzoek van een partij aanvult. Tegen de aanvullende uitspraak staat een rechtsmiddel open. De termijn voor het instellen daarvan start op de datum van de aanvullende uitspraak. Van deze situatie moet worden onderscheiden het geval waarin de civiele rechter een kennelijke fout in een uitspraak herstelt. Art. 31 Rv bevat daarvoor een regeling. Een dergelijke hersteluitspraak houdt niet meer in dan dat de rechter aangeeft hoe de oorspronkelijke uitspraak altijd al had moeten worden begrepen. Tegen een hersteluitspraak kan geen rechtsmiddel worden ingesteld. De belastingrechter past naar analogie ook art. 31 Rv toe in het geval van kennelijke fouten (vgl. HR 14 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BY6041). Ik zou ervoor willen pleiten dat de belastingrechter bij het corrigeren van een kennelijke fout in een uitspraak, dat doet door de term "hersteluitspraak" te hanteren en bij het doen van een aanvullende uitspraak, spreekt over "aanvullende uitspraak". Als het gaat om een aanvullende uitspraak van een rechtbank of een hof, dient de betreffende rechter ook te vermelden dat een rechtsmiddel kan worden ingesteld (zie art. 8:77 lid 1 letter f, Awb).

R.T. Wiegerink

³ Vgl. Kamerstukken 1999/2000, 26 855, nr. 5, blz. 32.